

ἄμφια σώζονται εἰσέτι ἐν τῇ Μητροπόλει Τραπεζοῦντος. (1)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ.

Ὁ λόγιος οὗτος ἱερομόναχος ἀκμάζων κατὰ τὴν 17ην ἑκατονταετηρίδα ἔγραψεν ἐν ἔτει 1626 ἐπιστολὴν πρὸς Σωφρόνιον τὸν πρωτοσύγγελον περὶ τῶν δόλων τῶν Ἰησοῦιτων καὶ μαρτύριον τῆς ἡγεμονίδος τῶν Ἰβήρων Κητάβας, ζέοντι ἐλαίφ ὑπὸ τῶν Περσῶν θανατωθείσης. (2)

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ

Κατήγετο ἐκ Φάσιδος τῆς Κολχικῆς ἀκμάζων κατὰ τὸ 1665, εἰς δὲ τὸ Πατερικὸν τῆς μονῆς Σουμελά, τὸ ἐκτυπωθὲν ἐν Δειψία τῆς Σαξωνίας κατὰ τὸ 1775, ἀναφέρεται συγγράφας ἱστορίαν τῆς μονῆς ταύτης χειρόγραφον ἄγνωστον ποῦ διατηρουμένην, πρὸς δὲ ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Βαρνάβα καὶ Σωφρονίου. (3)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ

Ὁ λόγιος οὗτος ἀκμάζων κατὰ τὴν 17ην ἑκατονταετηρίδα, ἐδίδαξεν εἰς τὴν ἐν Ἰασίῳ Ἀκαδημίαν, τὰ δὲ πρῶτα μαθήματα ἔλαβε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν Τραπεζοῦντι, ὁπόθεν πρὶν ἢ μεταβῆ εἰς Μολδαυίαν ἦλθεν εἰς Σινώ-

(1) Ἰστ. Τραπεζ. σελ. 150. Νεοελλ. φιλολ. σελ. 403

(2) Νεοελλ. φιλ. σελ. 406.

(3) Νεοελλ. φιλ. σελ. 409 Π. Τριανταφ. Ποντ. σελ. 190

πην, ὅπου ἐδίδαξεν ἐπ' ὀλίγον χρόνον μαθητῆς αὐτοῦ ἐγένετο ἐνταῦθα Παναγιώτης ὁ Σινωπεὺς (4). ἀπέθανε τὴν 7ην 7|βρίου 1695 καὶ ἐτάφη εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Σάββα· ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐχαράχθη τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον.

Τύμβος, ὧδε κρύπτει Θεόδωρον τὸν
[Συμεῶνος

Μουσῶν Πιερίδων ξεῖνον ἰδὲ τρόφιμον
Κλεινῆς Τραπεζοῦντος ὃς ἦλυθεν
[ἐκπωτὴ πάτρης
Φωνῆν διδάξων Ἑλλάδος Οὐγγρο-
[βλάχους·

Ἄλλὰ πότμος μιν ἔμαρψεν ἀμείλι-
[χος, ἔλλιπε δ' ἄλγος
Δυστήνω τ' ἀλόχῳ καὶ τεκέεσσι φί-
[λοις.

Κλαύσατε, φιλόλογοι, καὶ εἰς νηὸν
[παριόντες
Εὐχεσθ' οὐρανίων τῶν δε λαχεῖν
[στεφάνων.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΚΥΜΗΝΙΤΗΣ

Ἐπονομασθεὶς οὕτως, ὡς καταγόμενος ἐκ Κυμῆων, κώμης εἰς ἡμίωρον πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Τραπεζοῦντος ἀπόστασιν· ἐγεννήθη περὶ τὸ 1630 καὶ τὰ πρῶτα μαθήματα ἔλαβεν ἐν Τραπεζοῦντι, ὁπόθεν ἀπεδήμησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἰταλίαν χάριν ἀνωτέρας παιδείσεως.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐσχολάρχησε τῆς σχολῆς τοῦ γένους, διαδεχθεὶς

(4) Νεοελλ. φιλ. σελ. 156.

εἰς τὴν σχολαρχίαν τὸν ἐξ ἀπορρήτων Ἀλέξανδρον τὸν Μαυροκορδάτον. Εἶτα πληροφορηθεὶς ἐξ ἐπιδημούντων ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολιτῶν αὐτοῦ ὅτι μοναχοὶ δυτικοὶ ἦλθον ἐξ Εὐρώπης εἰς Τραπεζοῦντα καὶ διδάσκουσιν ἐκεῖ δωρεὰν τοὺς πολίτας· κατανοήσας τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχον οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ καὶ τὰ καταχθόνια σχέδια τῆς προπαγάνδας ἔδραμεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καταλιπὼν θέσιν ἐπίζηλον καὶ ἐπικερδῆ καὶ ἐλθὼν ἐδίδασκεν ἐν Τραπεζοῦντι ἐπὶ εὐτελεστάτῳ μισθῷ διὰ παντὸς τρόπου ἀντεργῶν εἰς τὰς μηχανορραφίας τῶν ἐκ Δύσεως μοναχῶν· χάρις δὲ εἰς τὰς ἀκαμάτους αὐτοῦ ἐνεργείας ἐματαιώθησαν τὰ σχέδια αὐτῶν χωρὶς οὐδὲ ἓνα Ἑλληνα προσηλυτοῦ νὰ κατορθώσῃ νὰ προσεταιρισθῶσι. Κατὰ τὴν ἐν Τραπεζοῦντι διαμονὴν αὐτοῦ συνέβη γεγονὸς ἄξιον μνείας. Κατήμενος ποτὲ εἰς τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας του εἶδε Τουρκὸν τινα πλησιάζοντα ἱερέα ἐκεῖθεν διερχόμενον καὶ διὰ νεύματος ἐπιτάσσοντα αὐτὸν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ· ὁ δυστυχὴς ἱερεὺς ἐκ φόβου ἠκολούθησε τὸν Ὀθωμανόν, ὃ δὲ Κυμηνίτης βλέπων τὰ συμβαίοντα καὶ μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ ἱερέως ἀνέμενε μετ' ἀγωνίας τὸ ἀποθησόμενον μετ' ὀλίγον βλέπει τὸν Ὀθωμανόν ἀπομακρυνόμενον τὸν δὲ ἱερέα ἀκολουθοῦντα τὴν προτέραν αὐτοῦ δόδον καὶ μετὰ περιεργείας ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Κυμηνίτης τὰ διατρέξαντα· ὁ ἱερεὺς ἀντιἀπαντήσεως δεικνύει αὐτῷ νόμισμα, ὅπερ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν ὁ Ὀθωμανός, ὅπως μνημονεύσῃ τὸν πατέρα του. Ὁ Κυμηνίτης συγκινηθεὶς ἐκ τῆς πράξεως

ἀνέκραξεν· «ὁ γεννήσας υἱὸν οὐκ ἀπέθανεν» καὶ προβεβηκῶς ἤρῃ τὴν ἱλικίαν ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῇ. Ἐγέννησεν ἐκ τοῦ γάμου αὐτοῦ θυγάτριον, οὗ ὁ σύζυγος διεσκόρπισε δυστυχῶς τὰ πολλὰ βιβλία τοῦ Κυμηνίτου.

Ἐκ Τραπεζοῦντος μετέβη εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου ἐσχολάρχησε τῆς ἐκεῖ Ἀκαδημίας καὶ διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τέλους τοῦ βίου του. Ὁ ἀπὸ Σιναίων Κωνσταντίας, ὃν ἐρανίζεται καὶ ὁ Σάβας ἐν τῇ βιογραφίᾳ Κυμηνίτου· ἀναφέρει ὅτι «προελόμενος ἀναμφιβόλως τὰ παρὰ τῆς αὐθεντικῆς μεγαλοδωρίας πλείονα διδάκτρα ἢ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ τῆς ἐξ Μαρμαρων ἐκκλησίας ἐμβατικίου γλίσχρα κατ' ἔτος διακόσια γρόσια. Ἄλλ' οὐκ ἀπώγατο διὰ τῶν αὐθεντικῶν συντάξεων ὁ κατὰ πᾶσαν λόγου ἰδέαν τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς πεπαιδευμένος πρεσβύτης, τὸν βίον μεταλλάξας ἐκεῖσε τῷ 1702 ἔτει κατὰ Σεπτέμβριον, πρὸς ὃν ἐπιτύμβιον εἰ' ἱάμβων ὑπὸ Ἰωάννου Κομνηνοῦ πεποιήται.» Ὅτι ὁ Κυμηνίτης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δὲν μετέβη εἰς Βουκουρέστιον ἀλλ' εἰς Τραπεζοῦντα, δι' ἣν αἰτίαν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ἀποδεικνύεται τρανώτατα ἐκ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς ἣν ἀνευρῶν ἐν τινι χειρογράφῳ τῆς Μονῆς Σουμελά ὁ μακαρίτης Περικλ. Τριανταφυλλίδης ἐδημοσίευσεν εἰς τὰ προλεγόμενα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος συγγράμματος «οἱ φυγάδες»· ἡ ἐπιστολὴ ἔχει οὕτω·

Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Κυρίῳ Κυρίῳ Σεβαστῷ πρώτῳ ἀρχιγυμνασιάρχῃ Κωνστ[αντι]νούλεως εὐ πρώττειν.

Οὐκ ἐλύθη. ὦ τάν, τῆς ἀγάπης ὁ σύνδεσμος, ἀλλὰ μᾶλλον συνέχεται τῷ συνδέσμῳ τῆς θείας χάριτος· ὁμωυμεῖ γὰρ τοῖς θείοις, καὶ ὁμωυμοῦσα κοινωνεῖ τοῦ ἀπέρου κατ' ἕκτασιν, καὶ μάρτυς ὁ ἐκ Σταγείρων. [Καὶ εἰ κατὰ τὸ ποσὸν διέστηκε, πολλῶ δὲ μᾶλλον κατὰ τὸ ποιὸν σνομιλοῦμεν· πετροῦται γὰρ ὁ ἔρωσ διαβαίνων οἴδματα πόντου, καὶ τὰς τούτου πυθάνεται νηρηίδας. Πῆ τὴν καλιὰν ὁ παῖς τῆς Καλλιόπης καὶ τῆς σεβασμιότητος ἐπήξατο; Ἐν τῇ περιφῆμῳ τῆς Τραπεζοῦντος πόλει καὶ πατρίδι φίλη! Οὐδὲν γὰρ ἡδύτερον ὁ αἰδὸς ἀπεφθέξατο· τράπεζα γὰρ ἡ Τραπεζοῦς, ὡς ποτε τῶν Ἀθηνῶν γέγονε (κατὰ τὸν χρησμὸν τῆς Πειθοῦς εἰρομένης πρόπαλαι.) Ἐξ αὐτῆς γὰρ ἅπαντες κόρον τῆς παιδείας ἐλάμβανον. Κορέσθητι, Τραπεζοῦς, καὶ μᾶλλον τῆς Βυζαντίδος κόμπαζε· αὐτὴ μὲν ἀπέβαλε, σὺ δὲ χαρμωσύνως ἀπολάμβανε. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· σὺ δὲ, σοφῶν ἄριστε, μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν, ἀλλὰ τῇ σοφωτάτῃ ἐπιστολῇ παῖε τὰς ἀκάνθας τῆς λήθης, ἵνα τῆς μνήμης ἐκφύωνται ῥόδαμοι· καὶ ἔρρωσο φίλων ἄριστε.

Ἀπὸ τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεω, φχαπγ'. Ἀνθεστηριῶνος· ὀγδόη.

Ὁ σὸς κατὰ πάντα

ΕΦΡΑΙΜ Ἱερομόναχος

καὶ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας εὐαγγελικὸς κήρυξ. Ὁ Δέκαρχος.

Τίς ἄλλη πειστικώτερα μαρτυρία τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δύναται νὰ θεβαιώσῃ ὅτι ὁ Κυμηνίτης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δὲν μετέθη εἰς Βουκουρέστιον,

ἀλλ' εἰς Τραπεζοῦντα, ὁπόθεν ἔπειτα ἐκλιπόντος παντὸς ἐκ τοῦ προσηλυτισμοῦ κινδύνου ἀνεχώρησεν εἰς Βουκουρέστιον; ἀπέθανε δὲ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1702 καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα. Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐχαράχθη τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Ἰωάννης Κομνηνὸς εἰς τῶν λογίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐνθάδε κεῖται πρεσβύτου σοφοῦ δέμας Κλησιν Σεβαστοῦ καὶ γένος Κυμηνίτου Πατρὸς Τραπεζοῦς, ὅπερ ἦν κλεινὴ πόλις Ἄλλ', ὅ μαθητῶν πληθὺς, ὡς εὐγνωμῶνος, Οἷς αὐτὸς ἐξέδωκε παιδείας λόγοις, Διδασκάλῳ σπείσατε δάκρυ κειμένῳ· Σθέσθη σοφῶν γὰρ λύχνος ἐκ μέσου με-

[τῶν,

Καὶ Χριστὸν αἰτήσασθε τῶν πόνων γέρας Αὐτῷ παρασχεῖν, τὴν ἄνω κληρουχίαν.

Ὁ Κυμηνίτης συνέγραψε τὰ ἐξῆς συγγράμματα, ἅτινα εὐρίσκονται ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις Τραπεζοῦντος, Χαλδίας, τῆς μονῆς Σουμελά, Βαζελῶνος, Περιστερᾶ καὶ ἐν τῇ κατὰ Κωνσταντινουπόλιν βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Τάφου.

— Ἐορτολόγιον, ἐν ᾧ περὶ τινῶν ζητημάτων προλαμθανομένων· περὶ ἀκριβοῦς χρονολογίας· περὶ πασῶν τῶν ἑορτῶν καὶ τῆς αὐτῶν θεωρίας κλπ. Ἐν τῇ μονῇ Συναγωγῆς· αψά. μηνὶ Ἰουνίῳ.

— Δογματικὴ διδασκαλία τῆς ἀγιωτάτης ἀνατολικῆς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας κλπ. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Οὐγγροβλαχίας, ἔτει ἀπὸ θεολογίας αψγ'. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον· παρὰ Ἀνθίμῳ Ἱερομονάχῳ τῷ ἐξ Ἰθρηρίας 4ον μικρὸν σελ. 400. Ἐν τέλει α ἐπιμελεῖα καὶ διορθώσει τοῦ λογιωτάτου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἐφέσιου ».

Τῆς ἐκδόσεως ταύτης τὰ πλεῖω ἀντίτυπα φέρουσι τὴν πρὸς Δοσίθεον ἐκφώνησιν τοῦ ἐκδότος Καστριώτου, ἕνια ὅμως ἐτέραν τοῦ αὐτοῦ ἀφιέρωσιν εἰς Πέτρον τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσίας. Περὶ τὸ τέλος, ἐν τμήματι τρίτῳ, ὑπάρχει Ἀπάντησις, πιθανῶς, Δοσιθέου, πρὸς τι βιβλίον τυπωθὲν μὲν ἐν Παταβίῳ τῷ 1628 ὑπὸ Λατίνων κατὰ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, μεταφρασθὲν δ' εἰτα ἐλληνιστὶ ὑπὸ Ἰωάννου Ἰατροῦ πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀναιροῦντος.

Ἐγραψεν ὁ Τραπεζοῦντιος, καθ' Ἐβλάδιον—Περὶ τῆς ἀμώμου συλλήψεως τῆς Παρθένου, καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας. Καὶ κατὰ Ζαβίραν—Ἀναίρεσιν τοῦ καλενδαρίου—Σχόλιον εἰς Ἀπολλώνιον τὸν Δύσκολον καὶ ἄλλα.

Εἰς τὴν ἐν 1699 ἐκδοσιν τῆς ὁμολογίας Πέτρου Μογίλα εὐρίσκονται ἐξ ἐπιγράμματα τοῦ Σεβαστοῦ εἰς Κωνσταντῖνον Βασαράβαν, εἰς τὴν βίβλον, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου. Εἰς δὲ τὴν συννημμένην τῇ ὁμολογίᾳ Εἰσαγωγικὴν Ἐκθεσιν Βησσαρίωνος Μακρῆ, ἕτερον ἐπιγράμμα τοῦ αὐτοῦ Κυμηνίτου εἰς τὸν αὐτὸν ἡγεμόνα.

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ.

Σου(οι)μελά, Σου(οι)μέλα, Σουμ(οι)μελίτας (ης).

Ἀνέγνων πάλαι ποτὲ ἐν βιβλίῳ ἱστορίαν περιέχοντι Τραπεζοῦντος καὶ τῆς Παναγίας τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Τραπεζοῦντος ὄρους *Me.lā* καὶ ἀκολουθίαν τῆς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ τιμωμένης

Θεοτόκου, ὅτι ἡ λέξις *Σουμ(οι)μελά* παρήχθη παρὰ τὸ ἐν τῷ τροπαρίῳ α Ἔσὸν *Me.lā* »· ἀλλ' ἀπροσδιόνυσος ἡ ἐτυμολογία.

Τὸ τοῦ ἄρθρου ἀρτικὸν *z* ἢ ἐν Πόντῳ ἰδιωτικῶς ἐξομοιοῖ πρὸς τὸ τελικὸν *c* τῶν προθέσεων ἄς = εἰς καὶ ἄς = ἐξ προτασομένων, ἄς περ καὶ τὸ τῆς εὐθείας τε καὶ πλαγίας ἐρωτηματικῆς· οἷον ἄσσοῦ = εἰς τοῦ, ἄσσορ = εἰς τόν, ἄσσορ = ἐκ τόν, ἄσσηρ = ἐκ τὴν (ἡτις σύνταξις καὶ παρὰ Βυζαντινοῖς ἦδη ἀπαντᾷ), ἄσσοῦ = ἐκ τοῦ (ἐξαπακουμένης τῆς αἰτ. *σπίτιν* ἢ τινος τοιούτου), ἄσσορ = ἐκ τίνα, ἄσσορ = ἐκ τίνος (ὡς περ τὸ ἄσσοῦ), ἄσσο = ἐκ τὸ = ἐξ οὔ, ἄσσορ = εἰς τίνα, ἄσσορ = ἐκ τίνος, (ἐξαπακ. πάλιν τοῦ *σπίτιν* ἢ τινος τοιούτου) κ. τ. λ. Παραδείγματα δὲ τοιαύτης ἐξομοιώσεως πλεῖστα καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀπαντῶσιν· οἷον *ξένρος* αἰολ. = ξείνος = ξένιος (ἀντὶ ξένρος)· *σκοτεινός* αἰολ. (ἔθεν καὶ τὸ ἡμέτερον *σκοτεινός*) = σκοτένιος, ἔθεν τὸ κοινὸν *σκοτεινός*· *φαιρνός* αἰολ. = φαένιος, ἔθεν *φαιρνός*· *στερρά* = στεριά· *γένρα* = γένια· *βορράς* = βορρᾶς· ἄλλος = ἄλιος (πρβλ. λατ. *alius*)· *πολλός* = πολλός· ὄλλυμι = ὄλυμι κ.τ.λ. Τὰ δὲ στερεὰ παρ' (ἡμῖν μετ' αἰολ. τονισμοῦ στερεὰ), γενεά, τὰ ἡμέτερα ἄλέως, ἄλέον (ἐσφαλμένως διπλογραφούμενα) ἀπλογραφοῦνται· διότι τὸ ἐν ἐκείνοις ἐκ τοῦ ἢ *F* ἐξομοιοῦσιν προελθὸν σύμφωνον ἐν τούτοις εἰς *s* ἐτρέπη ὡς περ ἐν τοῖς *μηλέα*, *συχέα*, τοῖς ἡμέτεροις στρωματάρεα, ὑγρασία κ. τ. ὁ. Ἐσφαλμένως λοιπὸν ἐν ταῖς γραμματικαῖς σημειοῦται ὅτι τὸ *βορράς* συνα-

ρέσει ἐκ τοῦ βορέας προήλθεν· ἀλλ' ἀμφοτέρω ἐκ τοῦ βορέας, τὸ μὲν τροπῆ τοῦ γὰρ εἶς ε, τὸ δὲ ἀφομοιώσει· διὸ τοῦτο μὲν διὰ δύο λ, ἐκεῖνο δὲ δι' ἐνὸς γράφεται. Ἐν ἄλλοις δὲ τὸ προηγούμενον πρὸς τὸ ἐπόμενον ἐξομοιοῦται· οἷον καθ-δύναμιν, ποτ-τὲν = πρὸς τόν, καπ-φάλαρα ἀντί καφ-φάλαρα = κατὰ φάλαρα κ. τ. ὅ.

Ὡς περ λοιπὸν λέγομεν « θὰ πάγω 'σοῦ (καὶ 'σοῦ) Παύλου τῶσπίτιν » οὕτω καὶ « θὰ 'πάγω 'σοῦ ('σοῦ) Μελά τῆμ Παναγίαν » ὅθεν ἐκ τῆς συνηχίσεως ἐπλάσθη « Σου(οι)μελά (ὅπερ τότε ὀξυτονηθέν) Παναγία ».

Ἐκ τοῦ ὀνόματος λοιπὸν Σου(οι)μελά ἐπλάσθη τὸ θηλυκὸν κύριον Σου(οι)μέλα { οὐχὶ δ' ἐκ τοῦ Σεμέλη ὡς ἠδυνάτο τις νὰ εἰκάσῃ } καὶ τὸ ἄρσ. Σου(οι)μελάτις (καὶ ες = ἡς). Οὐχὶ δὲ σπανίως ἐκ τοπικῶν κύρια σχηματίζονται· οἷον Ἀθηναίος, Ἰταλός, Γαλιλαῖος (ὅπερ ὀρθότερον θὰ ἦτο Γαλίλιος), Ἀθηναία (ἡ), ὅθεν ἐκπτώσει τοῦ ι (ὡς καὶ τὸ Ἑρμείας ἡς παρὰ τὸ Ἑρμείας) καὶ συναϊρέσει Ἀθηναία - ᾱ· συγκοπῆ δὲ τοῦ ριζικοῦ α τὸ ἰων. καὶ ἐπικόν Ἀθηναίη. Κυρίως δὲ τὸ Ἀθηναία - ᾱα - ᾱ, Ἀθηναίη, οὐ κύριον τῆς θεᾶς ἦτον ὄνομα, ἀλλ' ἐπίθετον, θεᾶν τῶν Ἀθηναίων σημαῖνον· διὰ τοῦτο δὲ καὶ Ἀθηναῖος μὲν ἐλέγετο ὁ κάτοικος Ἀθηναίων, οὐχὶ δὲ καὶ Ἀθηναία ἐκ σεβασμοῦ· διότι ἐπίθετον τῆς Παλλάδος ἦτον· ἀλλὰ γυνή Ἀττικὴ ἢ καὶ Ἀθηναῖς.

Ἐν Κερασσοῦντι.

Ἰωάννης Γ. Βαλαβάνης.

ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝΙΤΗΣ

(Ἐκ τῶν ἀναμνήσεων Ἀγγλου περιηγητοῦ).

(συνέχεια ἴδε. φυλλ. 3.)

Τὸ παραπέτασμα τῆς εἰσόδου ἤρθη καὶ αὖθις, καὶ τρεῖς νεαραὶ ἄβραι κομφῶς ἐνδεδυμέναι, εἰσῆλθον φέρουσαι ἀργυροῦς δίσκους οἱ δύο τῶν ὁποίων ἦσαν κεκαλυμμένοι διὰ χρυσοστίκτου λεπτῶν ἰνδικῶν ὑφάσματος· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ὑπῆρχον τέσσαρα σινικὰ κύπελλα πλήρη καλλιχρόου μελικράτου. Νευσάσης λοιπὸν τῆς πρώτης κυρίας, ἡ φέρουσα τὸν ἀνοικτὸν δίσκον κόρη προσελθοῦσα ἔκλινε γόνυ ἐνώπιον ἡμῶν καὶ δὲν ἠγέρθη εἰ μὴ ἀφοῦ πάντες ἐκενώσαμεν τὰ κύπελλα. Ἀκολουθῶς ἀφῆρέθη τὸ κάλυμμα ἐκ τοῦ ἐνὸς δίσκου ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐκρύπτοντο τέσσαρες ὠραῖαι ἀνθοδέσμαι ἐκ τῶν εὐσμοτέρων ἀνθέων τῆς νήσου. Ἡ πρώτη κυρία λαβοῦσα μίαν ἐξ αὐτῶν, προσέβλεψε μειδιῶσα πρὸς τὸν δόκτορα, ὅστις ἐννοήσας ἠγέρθη καὶ πλησιάζας ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὰ ἄνθη, ἅπερ φιλόκαλως πειρήσθη εἰς τὸ στήθος του· μετὰ τὸν δόκτορα ὅλοι ἠγέρθημεν κατὰ σειρὰν καὶ ἠξιώθημεν τῆς αὐτῆς τιμῆς· καὶ εὐνοίας. Ἀπεκαλύφθη καὶ ὁ ἕτερος δίσκος· ἀλλὰ τί νομίζεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐπ' αὐτοῦ; Τέσσαρες ἐνθέσεις ἐκ τῶν φύλλων τοῦ βίτες. Ἀμέσως ἀντηλλάξαμεν μετὰ τῶν ἡμῶν βλέμματα ἀπορίας ἅπερ μεθερμηνευσόμενα εἰς ζωσαν φωνὴν ἐσήμαινον· πρὸς τί ἐκομίσθησαν τὰ φύλλα τοῦ βίτες; πρὸς χρῆσιν, ἢ πρὸς ἀπλὴν θέαν; Ὁ πρίγκηψ ὁμοῦς ἐν ἐβράδυνε γ' ἀπαλλάξῃ

ἡμᾶς τῆς ἀπορίας, εἰπὼν ὅτι καθὼς παρὰ τοῖς εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς ὑπάρχει συνηθία νὰ προσφέρωσι τοὺς ἐπισκεπτομένους σιγάρα, οὕτω καὶ παρ' αὐτοῖς προσφέρουσι τὸ βίτες. Ὅταν δὲ ἡ προσφορὰ γίνηται, καθὼς εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, ἀπὸ κυρίας ὁ φιλοξενούμενος δὲν πρέπει νὰ ἀπορρίψῃ αὐτήν, οὐδὲ γ' ἀπέλθῃ ἄγευστος. Ἡ ἐξηγήσις αὕτη δὲν ἠγῆσε καλῶς εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν χορὸν καὶ ἔπρεπε νὰ χορευώμεν, ἐδείξαμεν πλήρη συγκατάθεσιν. Αἱ κυραὶ ὁμοῦς ὅπως περιποιηθῶσιν ἡμᾶς περισσότερον πρὶν ἢ προσενέγκωσι τὰς ἐνθέσεις ἐφρόντισαν νὰ ἀρωματίσωσιν αὐτὰς διὰ σκευασίας ἰξοῦ τινος, ὃ αὐταὶ συνηθῶς φυλάττωσιν ἐντὸς πολυτελῶν πυξιδίων καὶ ὅστις δίδει πρόσθετόν τινα δριμύτητα εἰς τὸ μᾶσσημα. Ἡ γεῦσις τοῦ βίτες δὲν ἦτο ἀηδής, ὡς ἐνομιζόμεν· πολὺ δὲ ὁμοίαζε τὴν τῶν μοσχοκαρύων· ἐπροξένει ὁμοῦς ἐρεθισμόν τινα εἰς τοὺς σιελοποιούς ἀδένας, ἕνεκα τοῦ ὁποῖου συνεχῶς ἐπτύομεν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν πάντες ἐμασσωμένον τὸ βίτες μετὰ σοβαρότητος καὶ ἐν ἀρμονίᾳ· ἀλλ' ἀκολουθῶς βλέποντες ἀλλήλους μηρυκαμένους δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κρατηθῶμεν ἐπὶ πλέον καὶ ἠρχίσασθαι νὰ γελῶμεν καγχάζοντες· ὅλοι δὲ σύνμερισθησαν τὸν γέλωτα καὶ ἡ εὐθυμία κατέστη γενική, αἱ δὲ κυραὶ εἶπον ἡμῖν.

— Βλέπετε ὁποίας εὐθυμίας πρόξενον γίνεται τὸ θεῖον τοῦτο μᾶσσημα; Ἐνθεον καὶ φοιβόληπτον ποιεῖ τὸν ἀνθρωπον· φαιδρύνει τὸ πνεῦμα καὶ ἀνακουφίζει τοὺς πόνους, καταβάλλει τὰ

πάθη καὶ ἡμερόνει τὴν ψυχὴν. Ὡ, τὸ οὐράνιον τοῦτο δῶρον ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐν χρῆσει καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· δυστυχεῖς εἶναι τῶντοι οἱ θνητοί, ὅσοι στεροῦνται αὐτοῦ!

Ἀκολουθῶς ὁ λόγος ἐστράφη περὶ τῆς κοινωνικῆς θέσεως καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν γυναικῶν ἐν Εὐρώπῃ, αἱ δὲ κυραὶ ἐφαίνοντο ἀκούουσαι μετ' εὐχαριστήσεως τὰ περὶ αὐτῶν· ἡ μία ὁμοῦς ἐξ αὐτῶν εἶπεν.

— Ὡ, ἐγὼ ποτὲ δὲν ἠθελον ἐπιθυμήσει νὰ ἦμαι ἡ μόνη σύζυγος τοῦ ἀνδρός μου· τοῦτο ἠθελον εἶσθαι ἀνιαρώτατον εἰς ἐμέ!

Προϊούσης τῆς συνδιαλέξεως εἶπον ἐγὼ τῷ πρίγκηπι.

— Πρὸ ὀλίγου ἐμεμφιμοῖρεις ὅτι ἔχεις μόνον τρεῖς συζύγους· εἰς ἐμέ τρεῖς συμβαίει ἠθελον εἶσθαι μέγα καὶ ἀχθεινότερον φορτίον· πῶς κατορθώνεις νὰ διατηρῆς αὐτὰς εἰς τάξιν καὶ ὁμόνοιαν ἀπορῶ.

— Ὡ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος μειδιῶν, εὐκολον, οὐδὲν εὐκολώτερον τούτου. Κύταξέ με· σήμερον φορῶ τοῦτο τὸ ἔνδυμα· πιθανὸν νὰ φορῶ αὐτὸ καὶ αὔριον, ἴσως δὲ καὶ μεθαύριον· ὅταν τὸ βαρυνθῶ, τὸ διπλῶνω καὶ ἐνδύομαι ἄλλο καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ αὐτὸ λοιπὸν πράττω καὶ εἰς τὰς συζύγους μου.

Καὶ ἤρξατο νὰ καγχάζῃ θαυμάζων αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τὸ εὐφρὸς τῆς παρομοιώσεως.

— Ἄλλ' αἱ σύζυγοι ἀπήντησεν ὁ δόκτωρ, δὲν εἶναι ἐπενδύται ὥστε νὰ μεταχειρίζηται τις αὐτὰς ὡς ὑμεῖς λέγετε.

— Ἐγὼ δὲν ἐννοῶ τὰς ἀγγλίδας κυρίας, ὑπέλαθεν ὁ πρίγκηψ· ἐκεῖναί

πολύ διαφέρουσι τῶν ἡμετέρων, ὡς οὐ-
σαι καθ' ὑπερβολὴν φιλαυτοὶ καὶ πάν-
τοτε περὶ αὐτῶν μεριμνῶσαι καὶ σπα-
νώτατα περὶ τῶν συζύγων των. Ἡ Ἀγ-
γλις εἶναι πάντοτε ἀπειθής καὶ ἀνυ-
πότακτος εἰς τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα· πράτ-
τει ὅ,τι καὶ ἂν ἐπιθυμῇ καὶ ἀδιαφο-
ρεῖ ἂν τοῦτο δὲν εὐαρεστῇ τὸν σύζυ-
γόν της· αἱ γυναῖκες ἡμῶν εἰσὶ πει-
θήνιοι καὶ περισσότερον μεριμνῶσι διὰ
τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας ἢ δι' ἑαυτάς· ζῶ-
σιν ὅπως εὐαρεστῶσι τοὺς συζύγους των
καὶ πάντοτε συμμορφοῦνται εἰς τὰς θε-
λήσεις αὐτῶν· ἀλλ' ἄς ὑποθέσωμεν ὅ-
τι μία τις ἐξ αὐτῶν ἀφηνίασε καὶ δὲν
θέλει νὰ ὑποταχθῇ· εἰξεύρετε τότε τί
πράττει ὁ ἄνδρ; Πρᾶγμα ἀπλούστατον.
προσκαλεῖ αὐτὴν καὶ τῆς λέγει σο-
βαρῶς· « Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ θὰ σὲ
ἀπολύσω ». Ἐὰν τρεῖς παρακούσῃ, εἴ-
ναι ἥδη ἀπολελυμένη καὶ ὀφείλει νὰ ἐ-
πιστρέψῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτῆς. Οὐδὲν δὲ εὐκολώτερον τοῦ ν' ἀν-
τικαταστήσῃ τις αὐτὴν δι' ἄλλης· τοῦ-
το πολλάκις συμβαίνει αὐθημερόν. Ἀλλ'
ἂν ἤθελε συμβῆ οὕτως, ὥστε ἡ
σύζυγος τοῦ Ἀγγλοῦ νὰ ἦναι διεστραμ-
μένη (ὁ Θεὸς δὲ νὰ σὲ φυλάττῃ ἀπὸ
διεστραμμένην γυναῖκα) καὶ λοιδοροῦ
κατατρόγουσα ἀδιαλείπτως τὴν καρδίαν
του, τί δύναται ἐκεῖνος νὰ πράξῃ; Πρέ-
πει νὰ ὀπλίσῃ αὐτὸν διὰ μεγάλης
ὑπομονῆς, ὥστε νὰ δύναται νὰ ὑπο-
ποφῆρῃ τὰς διὰ θίου πικρίας καὶ θα-
σάνους. Τὸ νὰ μὴ δύναται τις νὰ δια-
ζευγνύηται τὴν σύζυγόν του ὅποταν θέ-
λῃ, εἶναι πρᾶγμα ἀνυπόφορον εἰς ἄν-
δρα ἐκτιμῶντα τὴν ἑαυτοῦ ἀξίαν. Διὰ
τοῦτο δὲν θαυμάζω τοὺς νόμους ὑμῶν

καὶ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα ὑμῶν δὲν μοὶ
ἀρέσκουσι· κολακεύομαι δὲ νὰ πιστεύω
ὅτι οἱ θεσμοὶ ἡμῶν οἱ ἀφορῶντες τὰς
γυναῖκας εἶναι θαυμάσιοι.

— Καὶ ὅμως, εἶπον ἐγὼ, νομίζω νὰ
ἦσθε ἠπατημένοι. Ἡ ἐλευθερία τῆς γυναι-
κὸς συνεπάγεται καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ
ἄνδρός. Εἶπέ μοι, ποῖαν ἀνατροφὴν δύνα-
ται νὰ δώσῃ εἰς τὰ ἑαυτῆς τέκνα γυνὴ
περιωρισμένη ἐντὸς τοῦ γυναικωνίτου
ὑπὸ τὸ κράτος αὐστηρᾶς ἐπιτηρήσεως
ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλευθερίας; Ὑ-
μεῖς θεωρεῖται τὴν γυναῖκα ὡς ὄν ἄ-
νευ ἰδίας συνειδήσεως, ἢ μᾶλλον εἴ-
πεῖν, ὡς ἐπιπλὸν τῆς οἰκίας. Παρ' ἡ-
μῖν αἱ γυναῖκες ἀπολαύουσιν ἐντελοῦς
ἐλευθερίας, ἀνατρεφόμεναι καὶ παιδεύο-
μεναι ὡς οἱ ἄνδρες. Οἱ δὲ βουλόμενοι
νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν ἔχου-
σι πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅπως σπουδάσωσι
καλῶς ἀλλήλους πρὶν ἢ συζευχθῶσι.
Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι συμβαίνου-
ένιοτε καὶ κακοὶ γάμοι· ἀλλὰ τοῦτο σχε-
τικὸς εἶναι σπάνιον.

— Ὅσα ἐγκώμια καὶ ἂν ψάλλῃς
ὑπὲρ τῶν ἐν Εὐρώπῃ γυναικῶν εἶπε
μετ' ἐξάψεως ὁ πρίγκηψ, δὲν τὰ πι-
στεύω. Εἰγὼ δόξα τῷ Θεῷ ἀναγινώ-
σκω καθ' ἑκάστην ἀγγλικὰς ἐφημερίδας
καὶ βλέπω τὰ τρέχοντα. Γνωρίζω καλῶς
τὰ τοῦ Κρέσσουελλ καὶ πολλῶν ἄλ-
λων συζύγων, μυρίους κατέβαλον κόπους
ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν συμβιωῶν αὐτῶν·
ἀλλὰ ματαίως. Τὰ ἀγγλικά ἔθιμα εἴ-
ναι κάκιστα· λέγε ὅσα καὶ ἂν θέλῃς.
Ἴδὲ τὰς θυγατέρας τῶν Ἀράβων καὶ
πρὸ καὶ μετὰ τῶν γάμων καὶ κρίνε
ἂν οἱ νόμοι ἡμῶν δὲν εἶναι σοφώτε-
ροι. Πρὸ τοῦ γάμου πάντοτε οἰκου-

ρῶσι καὶ ξένος ὀφθαλμὸς δὲν δύναται
νὰ τὰς ἰδῇ· εἶναι παρθένοι ἄσπιλοι ὡς
ρόδα τοῦ Μαΐου δροσερά, κεκρυμμένα
ἐντὸς τοῦ φυλλώματός. Μετὰ τὸν γά-
μον μόνον οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς
καὶ ὁ ἄνδρ αὐτῶν τὰς βλέπωσι· ἐμ-
πνεύονται πάντοτε ὑπὸ ἀγνῶν αἰσθημά-
των, ἀγαπῶσαι ἐγκαρδίως καὶ λατρεύ-
ουσαι τοὺς συζύγους των· οὐδέποτε δὲ
ἐξέρχονται τῆς οἰκίας ἄνευ τῆς ἀδείας
τοῦ ἄνδρός.

Ἴσως θὰ ἔλεγε περισσότερα ὅπως
ὑποστηρίξῃ τὰς ἰδέας του· ἀλλ' ἐγὼ
ἀηδιάσας ν' ἀκούω τὰς ἀνοησίας του,
διακόψας διεβεβαίωσα αὐτὸν ὅτι αἱ ἰ-
δέαι του ἐστηρίζοντο ἐπὶ σαπρῶν βά-
σεων καὶ ὅτι ὁ χριστιανισμὸς ἀνυψοῖ
τὸν ἄνθρωπον εἰς τοσοῦτον βαθμὸν πο-
λιτισμοῦ, ὥστε ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ νὰ ὑ-
πάρχῃ ἡ πίστις, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφο-
σίωσις καὶ οὐχὶ ἐν τῷ περιορισμῷ· ἀλ-
λ' ἐκεῖνος ἐφαίνετο ἀκλόνητος εἰς τὰς
πεποιθήσεις αὐτοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ
δόκτορος ἂν αἱ κυριαὶ ἠδύναντο νὰ ἀ-
ναγινώσκωσι.

— Ν' ἀναγινώσκωσιν! ἀνέκραξεν ἐκ-
πληκτος ὁ πρίγκηψ, εἰς τί χρειάζονται
τὰ γράμματα εἰς τὰς γυναῖκας; Καὶ
αὐτὰ τὰ ὅποια ἠξεύρουσιν εἶναι πολ-
λὰ εἰς αὐτάς.

Δὲν ἐπεχείρησα νὰ ἀναιρέσω καὶ αὔ-
θις τὰς στρεβλὰς ἰδέας του, καθότι ἦ-
το ὦρα καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἀπέλθωμεν.
Ὅθεν, ἐγεροθέντες καὶ ἀποχαιρετίσαντες
τὰς κυρίας καὶ τὸν πρίγκηπα, μετέβη-
μεν εἰς τὸ πλοῖον. Τὴν ἐπιοῦσαν ἀ-
νεγκύσαντες τὴν ἄγκυραν ἀπεπλεύσα-
μεν ὠθούμενοι ὑπὸ οὐρίου ἀνέμου.

Ἐκτοτε πολὺς παρήλθε χρόνος καὶ
οὐδὲν εἶχον ἀκούσει περὶ τοῦ πρίγκη-
πος· ἀλλὰ πρὸ τινος καιροῦ διατρίβων
εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Ἀγγλίας ἔσχον τὴν
τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῶ εὐγενῆ τινα χῆραν,
ἥτις διήρχετο τὸν βίον αὐτῆς εἰς ἀ-
γαθοεργίας· παρατηρῶν δὲ τὰ ἐν τῷ
φωτογραφικῷ αὐτῆς λευκώματι ἀπεικο-
νίσματα, εἶδον καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ πρίγ-
κηπος φέροντος ἐνδυμασίαν ἡμιευρωπαϊ-
κὴν. Παρεκάλεσα τὴν κυρίαν νὰ μοὶ
ἐξηγήσῃ πῶς ἔτυχε νὰ ἔχῃ ταύτην τὴν
εἰκόνα· ἐκείνη δὲ εὐηρεστήθη νὰ μοὶ εἴ-
πῃ ὅτι πρὸ τινῶν ἐτῶν διατρίβουσα ἐν
Λονδίῳ, ἔτυχε νὰ μεταβῇ εἰς πτωχὴν
τινα οἰκογένειαν· ἐκεῖ [δὲ πληροφορή-
θεῖσα ὅτι ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ διέμενον δύο
ἄφρικανοὶ πρίγκηπες κατατρυχόμενοι ὑ-
πὸ τῆς ἐσχάτης πείνης, μετέβη εἰς τὸ
πενιχρὸν αὐτῶν δωμάτιον καὶ εὗρεν αὐ-
τοὺς ἐν ἐλεεινῇ καταστάσει ἀποθνή-
σκοντας τῆς πείνης (τοῦτο δὲ δὲν εἶναι
ῥητορικὴ ὑπερβολή). Ὅθεν παρέσχεν αὐ-
τοῖς πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν καὶ περι-
θαλψιν, ὅπερ βεβαίως πολὺ συνετέλεσεν
ὅπως διδάξῃ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον τὸν
πρίγκηπα, ὅτι αἱ χριστιανικὴν καὶ ἐ-
λευθερίαν ἔχουσαι ἀγωγὴν γυναῖκες εἴ-
ναι πολὺ χρησιμώτεραι εἰς τὴν κοινω-
νίαν, ἢ τὰ ἐντὸς τῶν γυναικῶνων κε-
κλεισμένα γυναικάρια, ἀπερ ἄλλοτε το-
σοῦτον ἐπῆνει καὶ ἐθαύμαζεν.

Ἀλλὰ τίνος ἔνεκα ὁ πρίγκηψ μετέ-
βη εἰς τὸ Λονδίον καὶ πῶς κατήντησεν
εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν; Ἡ εὐγενὴς
καὶ φιλόανθρωπος κυρία εὐηρεστήθη νὰ μοὶ
κάμῃ τὰς ἀκολούθους διασαφίσεις. Μι-
κρὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἡμῶν ἐκ
τῆς νήσου Ἰωάννας συνέβη διχνοῖα

μεταξὺ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πρίγκηπος. Ὁ ἡγεμῶν ἔλαβεν εὐλόγους ὑποψίας ὅτι συνωμοσία ἐτεκαίνετο κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου του. Ὁ πρίγκηψ ἠρνεῖτο τοῦτο καὶ ἐπέμενεν ἀπαιτῶν παρὰ τοῦ βασιλέως νὰ τιμηθῆ μὲ ἀνάλογον εἰς τὸν βαθμὸν του θέσιν καὶ νὰ μὴ εἶναι ὑποδεέστερος τοῦ Σιδι Ἰβραχήμ· ἀλλ' ὁ πανοῦργος οὗτος γέρων ἔχων ὠραίαν τινὰ θυγατέρα προσήνεγκεν αὐτὴν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιβροχὴ αὐτοῦ ἦτο μεγάλη ἐν τῇ αὐλῇ. Ἐνεκα τῶν μηχανορραφῶν τούτου τοῦ γεροντίου, ὁ πρίγκηψ ἀπώλεσε πᾶσαν ἐμπιστοσύνην παρὰ τῷ ἡγεμόνι, καὶ ἂν δὲν προελάμβανε νὰ φύγῃ διὰ νυκτὸς ἐκ τῆς νήσου ἡ ζωὴ αὐτοῦ θὰ διέτρεχε μέγαν κίνδυνον. Τοῦτον συνώδευσαν ὁ ἐξαδελφός αὐτοῦ Ἀβδουλά καὶ δύο δοῦλοι. Ἄμα δὲ παρεγένοντο εἰς Λονδίον, ὁ πρίγκηψ μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐζήτησεν ἐπέμβασιν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' οἱ λόγοι αὐτοῦ ἤχησαν εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων. Μεθ' ἑαυτοῦ ὀλίγα μόνον ἠδυνήθη νὰ λάβῃ χρήματα καὶ εὐαριθμούς τινὰς πολυτίμους λίθους· ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου τὰ πάντα ἐξωδεύθησαν καὶ ἂν ἡ προειρημένη κυρία δὲν ἀνεκάλυπτεν αὐτοὺς ἐγκαίρως θεβαίως ἤθελον λιμοκτονήσει. Ὁ πρίγκηψ ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Πρὸ τινος καιροῦ ἔγραψεν εἰς τὴν εὐεργέτιδα αὐτῶν χήραν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας ἐγκωμιάζει τὰς Ἀγγλίδας ἐν γενεῖ. α Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τῆς ὑψηλοῦ, λέγει ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὑπάρχουσι τόσον εὐγενεῖς καὶ μεγαλόψυχοι κυρίαὶ ὡς ἐν Ἀγ-

γλία· ἐγὼ δὲν εἶμαι χριστιανὸς καὶ ἴσως ποτὲ δὲν θὰ ἦμαι· ἀλλὰ πάντοτε θὰ ὁμολογῶ ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν χριστιανῶν εἶναι ὑπέρτεραι πασῶν τῶν ἄλλων εἰς πᾶν, ὅτι εὐγενές, ἀγνόν, ἀληθές καὶ φιλόανθρωπον . . . . .

Ἐκ μεταγενεστέρων πληροφοριῶν ἔμαθον ὅτι οἱ ἐν Ἰωάννα φίλοι τοῦ πρίγκηπος οὐδὲν ἐγνώριζον περὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐδήμευσε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν· τὰς δὲ ὠραίας αὐτοῦ συζύγους προσήνεγκεν ὡς δῶρον εἰς ἐρρύτιδωμένον καὶ σαπρὸν γερόντιον Σιδι Ἰβραχήμ, ὅστις δεχθεὶς αὐτὰς εὐχαρίστως ἐκλείσεν εἰς τὸν εὐρύχωρον αὐτοῦ γυναικωνίτην.

M. K.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ

ΠΟΛΕΩΣ.

Ἐπειδὴ ἤδη αἱ θύραι τῶν σχολείων ἠνεώχθησαν, αἱ δὲ πρὸς σύνταξιν προγράμματος διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ διὰ τὸ Φροντιστήριον ἐργασίαι λήγουσιν ὅσον οὕτω, καλὸν κρίνομεν νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τοῦ παρθεναγωγείου τῆς πόλεως, ὅπως ἐπιστήσωσιν εἰ δυνατόν τὴν προσοχὴν αὐτῶν οἱ ἀρμόδιοι καὶ ἐπιφέρωσι τὴν δυνατόν βελτίωσιν.

Τὸ παρθεναγωγεῖον, ὡς γνωστὸν σύγ-

κεῖται ἐκ τοῦ παιδαγωγείου καὶ τοῦ νηπιαγωγείου καὶ ἐκ μιᾶς τάξεως ἑλληνηκοῦ. Ὅτι ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ ἡ ἐκπαίδευσις, ὅπως γίνεται δὲν εἶναι ἐπαρκῆς διὰ τὸ γυναικεῖον φύλον καὶ ἐπομένως χρήζει συντόνου μερίμνης πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς, περὶ τούτου νομίζομεν οὐδεμίαν ἀντιβροχίαν παρ' ἡμῖν ὑπάρχει οὐδὲ ἤθελέ τις εὐρεθῆ νοῦν ἔχων φρονῶν τὸ ἀντίθετον. Διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἡ ἐκπαίδευσις ἐπαρκῆς, ἀφοῦ ὡς γνωρίζομεν οὔτε ἡ διδασκαλία τῆς νεοελληνικῆς ἐπαρκῶς γίνεται οὔτε ἡ ἀρχαία ἐπαρκῶς διδασκεται· γράφομεν δὲ μόνον περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς γλώσσης παραλείποντες τὴν περὶ διαπλάσεως τοῦ ἤθους φροντίδα, τὴν διδασκαλίαν τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο μαθημάτων, τὰ χειροτεχνήματα, διὰ νὰ καταστῶμεν κατάληπτότεροι καὶ νὰ ἀποδείξωμεν ἀπτότερον κατὰ πόσον ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ ἐφικνεῖται τοῦ σκοποῦ αὐτῆς. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ὅπου ἔχομεν, ὡς γνωστὸν ὅπως ἰδιόρρυθμον διάλεκτον παρέχουσιν οὐ σμικρὰς δυσχερείας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, παρίσταται πρὸ πάντων ἀνάγκη, ὅπως ἡ διδασκαλία τῆς νεοελληνικῆς γίνῃ πλήρης καὶ τελεία καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς δημοτικαῖς σχολείοις, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ἔνθα καὶ ἡ διδασκαλία τῆς γλώσσης καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἐν γενεῖ εἶναι περιορισμένη· δέον λοιπὸν νὰ καταβλη-

θῇ φροντίς μόνον περὶ τὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν καὶ ἡ πλήρης αὐτῆς διδασκαλία καὶ ἡ τελεία αὐτῆς ἐκμάθησις δέον νὰ ἦναι ἐν μέρει ὁ σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ γυναικεῖου φύλου. Διὰ τοῦτο κρίνομεν ὅπως ἄσκοπον τὴν ὑπαρξίν τῆς πρώτης τάξεως τοῦ ἑλληνηκοῦ, ἐν ἣ βεβαίως διδάσκεται ἡ ἀρχαία ἑλληνική· διότι μόνον ἰδέαν ἀπλὴν θέλουσι λάβει τῆς γλώσσης ταύτης, θὰ ἦτον δὲ ἄσπετον ἂν σπουδαίως ἤθελέ τις ἰσχυρισθῆ ὅτι δύναται νὰ προέλθῃ καὶ ἡθική τις ὠφέλεια ἐκ τῆς διδασκαλίας ταύτης. Ἐν ᾧ ἂν ληφθῆ φροντίς, ὅπως αὐξήσῃ ἡ τριετὴς σειρά τῶν μαθημάτων τοῦ παιδαγωγείου εἰς τέτραετη, ἡ διδασκαλία τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς θέλει γίνῃ πληρέστερον καὶ ἡ ἐκμάθησις αὐτῆς τελειότερα, διὰ δὲ τῆς ἐκλογῆς καταλλήλων βιβλίων δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ μόρφωσις τοῦ ἤθους, ὥστε αἱ τελειόφοιτοι τοῦ παρθεναγωγείου τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰσερχόμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσιν ἐπαρκῶς τὴν νεωτέραν ἑλληνικήν. Ἀντί λοιπὸν τῆς πρώτης τάξεως τοῦ ἑλληνηκοῦ συμφορώτερον πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ γυναικεῖου φύλου παρ' ἡμῖν κρίνομεν τὸν σχηματισμὸν τετάρτης τάξεως τοῦ παιδαγωγείου, ὅπως εὐρυνηθῇ ὁ κύκλος τῆς διδασκαλίας τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς καὶ ἐπιτευχθῇ οὕτω ὠρισμένως τῆς ἐκπαιδεύσεως σκοπός.

Περὶ παρθεναγωγείου γενομένου τοῦ

λόγου, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρω-
μεν αὐθις καὶ νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὴν
ἀξιότιμον Ἐφορίαν καὶ τὸ Συμβούλιον
τῶν σχολείων τὸ καθιερωθὲν ἄτοπον
τῆς μὴ χορηγήσεως δωρεὰν εἰσιτηρίων
εἰς τὰ ἄπορα τῶν κορασίων· πιστεύο-
μεν δὲ ὅτι θέλει ἀρθῆ ἅπαξ διὰ παν-
τός καὶ δὲν θέλει ἰσχύσει τοιαύτη
διάταξις καὶ διὰ τὸ παρὸν σχολικὸν
ἔτος· διότι φέρει ὄνειδος εἰς τὸ ὄνομα
τῆς πόλεως καὶ ἡ διαθρυλλουμένη
φιλοπατρία καὶ φιλομουσία τῶν ἡμετέ-
ρων συμπολιτῶν ἐπὶ τῆς παρουσίας περι-
στάσεως θὰ ἀποδειχθῇ ἀν᾿ ἑκτὴν πραγματι-
κὴν ὑπόστασιν ἢ εἶναι μόνον ὄγκος καὶ
πάταγος λέξεων καὶ ὀνομάτων. Ἐπι-
θυμοῦμεν νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν αὐθις εἰς
τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι τὸ καθ' ἡμᾶς
δὲν θέλομεν παύσει γράφοντες, ἐφόσον
τοιαύτη ἀνόητος διάταξις ἰσχύσῃ παρ'
ἡμῖν καὶ δὲν ἀρθῆ ὁ ἄτοπος οὗτος ἀπο-
κλεισμός ἐκ τοῦ παρθεναγωγείου τῶν
ἀπόρων παρθένων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀποχωρήσαντος τοῦ πρώην συν-
τάκτου κ. Θεοδώρου Γραμματικο-
πούλου προσελάβομεν τὸν κ. Ἄρι-

στείδην Ν. Ἱεροκλῆ Διευθυντὴν
καὶ συντάκτην τοῦ ἡμετέρου Πε-
ριοδικοῦ. Εἰς τὸν κύριον Γραμμα-
τικόπουλον ἐκφράζομεν τὰς εὐχα-
ριστίας ἡμῶν διὰ τὴν προθυμίαν
μεθ' ἧς εἰργάσθη εἰς τὴν σύνταξιν
τοῦ ἡμετέρου φύλλου.

— Εὐχαρίστως μαθαίνομεν ὅτι τὰ
ἐν Τριπόλει σχολεῖα εὐρίσκονται εἰς
λίαν ἀνθηρὰν κατάστασιν, ἡ δὲ τριε-
τῆς σειρὰ τῶν μαθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ
σχολείου κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔ-
τος προάγεται ὀριστικῶς εἰς τετραετη-
τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς
τὴν φιλομουσίαν καὶ ἄοκνον ὑπὲρ τῶν
σχολείων μέριμναν τῆς οἰκογενείας Μαυ-
ρίδου, καὶ εἰς τὸν ἀκάματον ζῆλον τοῦ
ἀρχαίου ἑλληνοδιδασκάλου χ' Ἰωάνν.
Ἐλευθεριάδου, ὅστις διὰ τῆς ἀόκνου καὶ
καρποφόρου διδασκαλίας του ἀναπληροῖ
τὸ κενόν, ὅπερ ἐκάστοτε παρουσιάζει ἡ ἑλ-
λειψις ἐπαρκῶς προσωπικοῦ· τὰ δὲ ἄλ-
ληλοδιδασκτικὰ διεβρῦθηθησαν ἀπὸ τοῦ
παρελθόντος ἔτους ἐπὶ τὸ βέλτιον διὰ
τῆς προσλήψεως τοῦ ἱκανοῦ δημοδι-
δασκάλου Ἰωάννου Λευτίου. Ἄλλ' ὅ-
τι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο συνεκίνησεν ἡμᾶς
εἶναι ἡ ἀναμῆξ ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν
ἐλλείψει Παρθεναγωγείου γινομένη ἐν
Τριπόλει συμφοίτησις, πολλαὶ δὲ μα-
θητρικαὶ ἀνέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ
Ἑλληνικοῦ καὶ ἀποφοιτῶσι τελειόφοι-
τοι, ὥστε ἐν Τριπόλει ἡ ἐκπαίδευσις

τοῦ γυναικείου φύλου γίνεται ἐν μέρει
πολὺ ἀνωτέρα ἢ παρ' ἡμῖν.

— Περὶ δὲ τῆς ἐν Οἰνῇ ἐκπαιδευ-
τικῆς καταστάσεως ἐξ ἀλληλογραφίας
τῆς πόλεως ταύτης πρὸς τὸν Νεολό-
γον μαθαίνομεν ὅτι καὶ τὰ σχολεῖα
τῆς μικρᾶς ταύτης τοῦ Πόντου πόλεως
ἀνέλαβον ἄλλοι μετὰ τὴν ἐγκλήψασαν
ἐπ' ἐσχάτων ἐν αὐτῇ συμφορᾶν, ἀποτε-
φρωθέντος τοῦ ἡμῖσεος μέρους τῆς πό-
λεως· ἐπιπροσέτι δὲ καθ' ὅλα καὶ εἰς
τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ
παρθεναγωγείου καὶ συγχαίρομεν τοῖς
Οἰνοεῦσι διὰ τὴν φιλομουσίαν αὐτῶν,
ἣν ἀείποτε ἐπεδείξαντο ἀξιεπαίνως ὑ-
πὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων αὐτῶν.

— Τὸ παρελθὸν ἑβδοματικὸν ἀνεχώρη-
σεν ἡ Α. Πανιερότης κ. Γρηγόριος εἰς
περιοδεῖαν τῶν μεσογείων χωρίων τῆς
ἐπαρχίας προσκληθεὶς, ὅπως τελέσῃ
καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κογκᾶ νεοδ-
μήτου ναοῦ τῆς ἁγίας Κυριακῆς· τὴν
Κυριακὴν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ
ναοῦ καὶ τὴν δευτέραν ἀνεχώρησεν ὅ-
πως ἐπισκεφθῇ τὰ χωρία Κοσμᾶ, Ὀ-
λασσας, Καπίκιοι κ. λ. ἡ Α. Πανιε-
ρότης ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἔτυχε πανταχοῦ
ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Τὴν προσεχῆ ἑ-
βδομάδα ἐπανερχεται ἐκ τῆς περιο-
δείας του.

— Μετὰ λύπης ἀκούομεν ὅτι ἐκ τῶν
μαθητῶν τῶν ἡμετέρων σχολείων ἐλά-
χιστοι μέχρι τοῦδε ἐπρομηθεύθησαν
δι' εἰσιτήρια καὶ ἔτι ὀλιγώτεροι προσ-

ἦλθον πρὸς ἐγγραφὴν, ἐν ᾧ ἤδη παρῆλ-
θεν τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Σε-
πτεμβρίου. Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα
μεθ' ὅλην τὴν ληφθεῖσαν διὰ τὸ
παρὸν ἔτος πρόνοιαν τῆς ἀτόπως κα-
θιερωθείσης συνηθείας, ὅπως ἡ ἐναρ-
ξίς τῶν μαθημάτων γείνη πάντοτε
περὶ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου. Προτρέπο-
μεν ὅθεν τοὺς γονεῖς νὰ ἐφοδιάσωσι
τὰ τέκνα των ἐγκαίρως δι' εἰσιτη-
ρίων καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὰ πρὸς ἐγ-
γραφὴν, ὅπως μὴ ἡ ἐναρξίς τῶν μα-
θημάτων καὶ τακτικὴ διδασκαλία
προσκόψῃ κατὰ ἀσκόπων δυσχερειῶν.

— Μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι
ἡ Λέσχη ὑπὸ ὀλίγων θαμιζέται, ἐν
ᾧ τὸ θέρος ἤδη παρῆλθε καὶ πᾶσα
εὐλογος αἰτία τῆς μὴ ἐν αὐτῇ φοι-
τήσεως τῶν μελῶν δὲν ὑπάρχει πλέον·
τοῦτο ἀποδεικνύει ἀδιαφορίαν πρὸς τὸ
σωματεῖον καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν
ἀνάγνωσιν ἐφημερίδων, τῶν σπουδαιο-
τέρων ἐξ ὧν δύναται τις νὰ εὕρῃ
ἐν Τραπεζοῦντι. Ὁ χρόνος τῶν νέων
ἀρχαιρεσιῶν ἐγγύζει καὶ πιστεύομεν ὅ-
τι ἡ Λέσχη δὲν θὰ ἀφεθῇ πλέον εἰς
τὴν τύχην της, ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ θὰ
καταβληθῇ φροντίς πρὸς ἐγγραφὴν
νέων μελῶν καὶ στερέωσιν τοῦ σωμα-
τείου ἐπὶ ἐδραιωτέρων βάσεων, ὅπως
μὴ διατρέχῃ ἐκάστοτε κίνδυνον δια-
λύσεως.

— Εὐχαρίστως μαθαίνομεν ὅτι τὰ

ἐν Σουρμένοις σχολεῖα εὐρίσκονται εἰς λίαν ἀνθηρὰν κατάστασιν· εἰς ἕκαστον χωρίον διατηρεῖται ἀλληλοδιδασκτικὴ σχολή, ὥστε ἐννέα ὑπαρχόντων χωρίων ἐννέα ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα· κατὰ δὲ τὴν κεντρικὴν θέσιν Χάννα ἴδρυται καὶ ἑλληνικὴ σχολή μετρίστην σειρὰν μαθημάτων, ἣν διευθύνει ὁ ἀξιόλογος Ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Χ. Δημητριάδης. Συγχαίρομεν τοῖς Σουρμενίταις διὰ τὸν διακαῆ πρὸς τὴν παιδείαν ζῆλον, οὗ ἐμφοροῦνται καὶ τὴν φιλομουσίαν, [ἣν ἀείποτε ἐπιδεικνύουσι διατηροῦντες τὸσα σχολεῖα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξωτερικῆς συνδρομῆς.

— Μαθίζομεν ὅτι ἐν Κερασσοῦντι ἀπελύθη ἐκ τῆς θέσεώς [του ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνοδιδάσκαλος] κ. Ἰωάννης Βαλαβάνης ἀγνοοῦμεν τοὺς λόγους δι' οὓς προέβη ἡ Ἐφορία τῶν σχολείων Κερασσοῦντος εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, ἀλλ' ὅπως ἴσως εἶναι λυπηρὸν ἀνὴρ οἰκογενειάρχης ἐπὶ τὸσαῦτα ἔτη διδάσκων νὰ μὲν διαθέσιμος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἐφορία αὕτη, ἣν διακρίνει διακαῆ πρὸς τὰ καλὰ ζῆλος, ἐμπνεομένη ὑπὸ μετριοπαθεστέρων αἰσθημάτων θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικήματος τούτου.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἰατρός κ. Θ. Σπαθάρος.

Ἀπεβίωσε τὴν χθεσινὴν νύκτα ὁ ἡμέτερος συμπολίτης Π. Λαζόπουλος.

Πρὸς τοὺς ἑκασταχοῦ ἀξιολίμους ἀνταποκριτὰς τοῦ ἡμετέρου Περιόδοκου.

Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμετέρου φύλλου, καλὸν κρίνομεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τοὺς ἀξιολίμους ἀνταποκριτὰς ἡμῶν, ὅτι ὅστις ἐξ αὐτῶν ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας δὲν θέλει νὰ ἀναλάβῃ καὶ διὰ τὸ δεύτερον ἔτος τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνταποκριτοῦ παρακαλεῖται νὰ καταστήσῃ τοῦτο ἡμῖν γνωστὸν, ὅσον ἔνεστι τάχιον, ὅπως ληθῆ φροντῆς ἐγκαίρως διὰ τὰ περαιοτέρω. Ἐκφράζομεν δὲ αὐτοῖς τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὴν μέχρι τοῦδε προθυμίαν, ἣν ἐδειξαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἡμετέρου φύλλου τὴν κατωτέρω εἰδοποίησιν ἣτις ἐστάλη ἡμῖν ἐκ τοῦ σχολαρχείου πρὸς δημοσίευσιν.

Παρελθόντος τοῦ χρόνου τῆς τακτικῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἀτελεσφόρως, τὸ σχολαρχεῖον ἀποβλέπον εἰς τὸ συμφέρον τῶν νεογόνων καὶ κηδεμόνων προτρέπεται τούτους ὅπως [σπεύσωσιν εἰς τὴν μετὰ τῶν εἰσιτηρίων ἀποστολῆν τῶν μαθητῶν πρὸς ἐγγραφὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν μετεξεταστέων. Ἐπίσης δὲ καὶ εἰ μαθηταὶ γινώσκοντες ἡ-

δη ὅτι μὴ παρουσιασθέντες μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγγραφὴν θέλουσι μείνει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀμελῶσιν.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1881

ΕΚ ΤΟΥ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΥ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Εὐφυῆς τις φουκαρᾶς στερούμενος καὶ τῶν πρὸς τὸ φαγεῖν ἀναγκαίων, διήρχετο ἔξωθεν τῆς οἰκίας φιλαργύρου πλουσιωτάτου ὅστις ἐγευματίζεε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. — Προσκυνῶ κ. Γ. τοῦ εἶπεν ἐκ τοῦ παραθύρου. Ὁ φιλάργυρος μόλις τῶν ἀντεχαιρέτησεν. — Εἶχα σπουδαιότητα εἶδῃσιν νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω ἀφορῶσαν τὰ πολύτιμα συμφέροντά σας, ἀλλ' ἡ ὥρα εἶναι μεσημβρία· ἐς ἄλλοτε. — Ἐ, κ. Π. καὶ διὰ τί; ἔχομεν καιρὸν· βραδύνατε ὀλίγον νὰ φάγητε, δὲν θάποθάνητε. — Εὐγε κ. Γ. κατοικῶ μακρὰν καὶ ἠομιλίας μας θά ἦναι κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ μακροτάτη πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀναβάλω τὸ γεῦμά μου, ἀφ' οὗ πεινῶ σπαρακτικῶς· ἄλλως τε νὰ τρώγητε σεῖς καὶ ἐγὼ νὰ βλέπω... χαίρετε! μόνον εἰς τὴν πεῖναν δὲν ἀνθίσταμαι· ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ μὲ ἀνταμώσητε ἐντὸς μιᾶς ὥρας· πρόκειται περὶ σπουδαιωτάτων συμφερόντων σας. — Ἀλλὰ τότε εὐαρεστηθῆτε νὰ φάγητε

μεθ' ἡμῶν, εἶπεν ἀπελπιστικῶς ὁ φιλάργυρος, πεισθεὶς ὅτι δι' ἄλλου τρόπου δὲν ἠδύνατο νὰ μάθῃ τὰ μυστικά τὰ ἀφορῶντα τὰ συμφέροντά του. Ὁ πειναλέος φίλος δὲν ἐδίστασε νὰ δεχθῆ τὴν πρόσκλησιν· ἀφοῦ δὲ καθισύχασε τὴν κοιλίαν δά τῶν φαγητῶν τῆς τραπέζης τοῦ φυλαργύρου, εἶπε πρὸς αὐτόν. — Πρόκειται περὶ τῆς θυγατρὸς σας· ἔμαθα ὅτι πρόθεσθε νὰ τὴν νυμφεύσητε καὶ ὅτι σᾶς ζητῶν 100 χιλιάδες δραχμῶν, ὑμεῖς δὲ δεδετε 50. Λοιπὸν ἰδοὺ ἐγὼ προσφέρομα νὰ τὴν νυμφευθῶ με 10 δραχμάς μόνον. Ἐποφελήθητε τῆς εὐκαιρίας... Ὁργῆ θηριώδης ἐξῆψε τὸν φιλάργυρον, ἀφ' ἧς μόλις ἐλυτρώθη ὁ κ. Π. πηδήσας ἀπὸ τοῦ παραθύρου.

* *

Ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας κ. Κ. ἐξετάζων φοιτητὴν τινὰ τὸν ἠρώτησε — Πόθεν διακρίνονται οἱ μωροί; — Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων, κύριε καθηγητά, ἀπήντησεν ὁ ἐξεταζόμενος.

* *

Φιλαργύρου ἐβλάπτοντο αἱ ὄρνιθες παρὰ τοῦ κυνὸς στρεψοδίκου δικηγόρου· ὁ φιλάργυρος ἵνα ἀποφύγῃ πᾶσαν στρεψοδικὸν ἄρνησιν περὶ ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ δικηγόρου, διηυθύνθη παρ' αὐτῶ καὶ τὸν ἠρώτησεν ὡς δικηγόρον, τὸ ἐξῆς — Ἐὰν, εἶπεν, ὁ κύων συμπολίτου, φονεύσῃ τὰς ὄρνιθας μου, τίς εὐθύνεται; — Ὁ κύριος αὐτοῦ, ἀπήντη-

σεν ὁ δικηγόρος. — Λοιπὸν πληρώσατέ μοι δραχμὰς πέντε διὰ τὰς δύο ὀρνιθας, ἅς μοι ἔπνιξεν ὁ κύων σας. — Εἵμαι ἐτοιμότατος, ἀπήντησεν ὁ δικηγόρος, ἀρκεῖ νὰ μοι πληρώσητε ἐν τάληρον διὰ [τὴν συμβουλήν, ἣν σας ἔδωκα] λοιπὸν κρατήσατε ἐκ τοῦ ταλλήρου τὰς πέντε δραχμὰς καὶ δότε μοι τὸ ὑπόλοιπον, ἄλλως τε κάμνω ἐκτελεστὸν κατάλιγον εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τὰς λαμβάνω διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

ΔΙΗΛΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ.

Ἡ πρώτη λέξις ὄνομα υἱοῦ τῶν πρώτων
[τοπλάστων]
ἡ δὲ δευτέρα γυναικὸς φονεύσαντος φρονέας
[νέας]
ἡ τρίτη δ' ἐνὶ ἀνακτος τοῦ] ἔθνους
[Ἰουδαίων,
ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασιλείον εἰς δύο διεσπάσθη
[σπάσθη]
ἡ δὲ τετάρτη γυναικὸς ἀρχαίου πατριάρχου
[άρχου]
ἡ πέμπτη δ' ἐνὶ γυναικὸς, ἐξ ἧς υἱὸς ἐτέχθη
[ἐτέχθη]
γενάρχης κατακτητικοῦ καὶ ἀρχοντος
[νῦν ἔθνους.
Τῶν πέντε τούτων λέξεων τὰ ἀρκτικά
[στοιχεῖα
ἀποτελοῦσιν ὄνομα συζύγου πατριάρχου,
ἧτις ἐν γῆρᾳ ἔτεκεν υἱὸν ἐπαγγελίας·
τὰ τελευταῖα δ' ὄνομα ἀποτελοῦσι νύμφης,
[φης,

ἧτις ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ ἐγέννησε διδύμους.

Ἐκ τῆς Γραφῆς τῆς παλαιᾶς εὐρὲ ἀναδιφήσας
καὶ τὰ ἑπτὰ ὀνόματα κ' εἶπέ μοι ἀναγνώστα.

Ἐν Κερασσοῦντι

Ἰ. Γ. Β.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, διότι μὴ καταφθάσαντος εἰσέτι τοῦ ἐξ Ἑυρώπης ἀναμενομένου τυπογραφικοῦ χάρτου ἠναγκάσθημεν νὰ κάμωμεν χρῆσιν πρὸς ἐκδοσιν τοῦ φύλλου χάρτου κατωτέρας ποιότητος.

Ὅσοι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, πρὸς οὓς στέλλεται τὸ πρῶτον ἤδη τὸ Περιοδικόν, κρατήσωσι τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον φύλλον θεωροῦνται συνδρομηταί.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ 1 ῷ

ΤΕΥΧΕΙ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ. 6 στήλ. 6'. ἀνάγν. ἀμνάς ἔαντι ἀμνάς· αὐτ. addenda ἀντι abbenba αὐτ. pap-padas ἀντι pab pabas.

Σελ. 7 στήλ. α. κυράδια ἀντι κυράδια αὐτ. τὴν εἰς] δεσ ἀντι τὴν εἰς δεσ αὐτ. μεταπεπλασμένης ἀντι μεταπλασμένης· αὐτ. στήλ. 6'. Μαριγίδες ἀντι Μαριλίδες· σελ. 9 στήλ. α. τοιαῦτα ἀντι τοσαῦτα.